

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717200838
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7717200838.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu : R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom v P., Č. Č. XX/XX, proti žalovanej : Q. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom v T., B. XX, zastúpená Mgr. Michalom Gargulákom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, kpt. Nálepku 8, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 14. júna 2019 sp. zn. 16C/6/2017

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.6.2019 č.k. 16C/6/2017-121.

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 14.6.2019 č.k. 16C/6/2017-121 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 7.150 € proti žalovanej (I. výrok). Žalovanej priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalobcu s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení (II. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody od žalovanej vo výške 7.150 €, ktorá mala vzniknúť tým, že žalovaná odcudzila z bytu na ul. Č. XX/XXXX v P. hnuiteľné veci v hodnote 7.150 €. K odcudzeniu vecí malo dôjsť dňa 11.9.2016. Na preukázanie svojich tvrdení však nepredložil, ani neoznačil žiadne dôkazy a nezúčastnil sa ani pojednávania argumentujúc svojim nepriaznivým zdravotným stavom a odmietol aj vypočutie na dožiadanom súde rovnako zo zdravotných dôvodov. Žalovaná poprela tvrdenia žalobcu o odcudzení vecí z jeho bytu a na svoju obranu predložila uznesenie ČVS: ORP 331/BR-216 zo dňa 10.11.2016, v odôvodnení ktorého sú uvedené výpovede žalobcu a jeho syna. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že dňa 12.7.2016 prišiel za ním jeho syn R. Z. s tým, že si chce vziať veci z bytu v P. na ul. Č. XX, kde býval so žalovanou a do tohto bytu mal zakázaný vstup na základe rozhodnutia súdu. Žalobca preto so svojou priateľkou R. Q. dňa 12.7.2016 vstúpili do predmetného bytu a z tohto odniesli hifi vežu s dvoma reproduktormi, obývaciu stenu, stolík z obývacej miestnosti, kuchynský stôl, chladničku, televízor, zrkadlá, obuvník, pričom uviedol, že v obývacej stene sa nachádzali len veci, ktoré patrili žalobcovi a jeho nebohej dcére. Jednalo sa o páperové paplóny a vyšívané dečky, ktoré vyšívala jeho matka. O tom, že dňa 11.9.2016 sa vynášajú veci z bytu, sa dozvedel na základe telefonátu susedy F. R.. Žalovaná tiež predložila rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 21.9.2015 č.k. 1T/122/2015-347, z ktorého súd zistil, že R. Z. ml. bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalovanej v roku 2013. Taktiež predložila rozhodnutie Okresného súdu Brezno zo dňa 14.8.2015 č.k. 6C/246/2015-40, ktorým súd nariadil R. Z. ml., aby nevstupoval do bytu č. XX na X. poschodí, vo vchode č. 21, v obytnom dome súp. č. XX na ul. Č. XX/XX v P. až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Bránila sa tým, že dňa

11.9.2016 prostredníctvom ňou splnomocnených osôb odniesla z bytu iba svoje veci, na preukázanie ktorého tvrdenia označila ako svedkov J. Y., Q. Y. a Z. I., ktorí vypratávanie jej vecí realizovali.

3. Žalobca na tvrdenia žalovanej už nepredniesol žiadne svoje protitvrdenia, ani neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal, že jeho nárok je opodstatnený. Tvrdenia žalobcu tak boli účinne popreté žalovanou a stali sa spornými, a preto bolo na žalobcovi preukázať opodstatnenosť a pravdivosť jeho tvrdení, pričom žalobca už nepredniesol žiadne návrhy na dokazovanie a z dôvodu neunesenia dôkazného bremena súd jeho žalobu zamietol. Konštatoval, že tvrdenia žalobcu o odcudzení, či odnesení jeho vecí žalovanou neboli preukázané, nebolo preukázané ani to, že veci vlastnícky patrili žalobcovi, aká bola ich hodnota, nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi tvrdenou škodou a tvrdeným protiprávnym konaním žalovanej, preto súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 420 OZ v spojení s ust. § 149 až § 154 CSP žalobu zamietol.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal nárok na ich náhradu úspešnej žalovanej proti neúspešnému žalobcovi.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Argumentoval tým, že súd mu odňal právo na spravodlivý súdny proces z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu, o ktorom predložil súdu lekárske správy, vrátane predoperačnej prípravy, spočívajúcej v rôznych vyšetreniach a zdravotných kontrolách. Uviedol, že vážny zdravotný stav mu bránil v účasti na pojednávaní. Žiadal súd aj o prerušenie konania z dôvodu prípravy na operáciu srdca, prípadne o odročenie pojednávania, pričom súd na tieto vážne skutočnosti neprihliadol a rozhodol bez jeho účasti. Namietal tiež nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a nedostatočné vykonanie dôkazov (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP) a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Vytýkal súdu, že prihliadol na právoplatné odsúdenie jeho syna za prečin nebezpečného vyhrážania, pretože súd sa mal zaoberať zhromažďovaním dôkazov o tom, či došlo ku škodovej udalosti. Tvrdil, že má fotodokumentáciu, ako boli z bytu vynášané v jeho neprítomnosti veci, ktoré odnášala žalovaná spolu s tretími osobami. Veci odnesené žalovanou tvorili jeho výlučný majetok po jeho nebohej dcére a nebohej mame. Aj protialergické periny patrili jeho nebohej dcére, a preto ich žalovaná nebola oprávnená z bytu vyniesť. Ručne vyšivané dečky boli dedičstvom po jeho nebohej matke z konca 19. storočia a boli veľmi vzácne. Opakovane poukázal na svoj zdravotný stav, ktorý mu znemožňoval účasť na pojednávaní s tým, že v decembri 2019 sa má podrobiť operačnému zákroku a následne by mu už nemalo nič brániť v účasti na pojednávaní. Z týchto dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že žalobca nepreukázal dôvody na odročenie pojednávania v zmysle ust. § 183 CSP, preto postup súdu bol správny, pokiaľ pojednávanie neodročil. Žalobca mal možnosť sa v konaní aj písomne vyjadriť, mal možnosť byť vypočutý dožiadaným súdom a preukázať tak svoje tvrdenia, a to aj v rámci písomných vyjadrení k vyjadreniu žalovanej (v duplike). S poukazom na ust. § 183 ods. 2 CSP argumentovala, že súd mohol spravodlivo žiadať, aby sa žalobca dal na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, keďže k odročeniu pojednávania dochádzalo z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu. Žalovaná pritom poprela skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré žalobca iba tvrdil a žiadnym spôsobom nepreukázal, nevyužil ani právo podať dupliku k vyjadreniu žalovanej k žalobe. Žalobca bol pritom poučený aj o sudcovskej koncentrácii konania. Keďže svoje právo sám nevyužil, nemohlo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Žalobca zároveň neunesol dôkazné bremeno na preukázanie tvrdených skutočností. Na druhej strane žalovaná svoju obranu preukázala. Nakoniec namietala, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovanou osobou na náhradu škody ohľadne známok, keďže podľa vyjadrenia žalobcu tieto patria jeho synovi. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalobca v replike zopakoval dôvody podaného odvolania.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380

CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

10. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21. apríla 2020 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14. apríla 2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

12. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu dopĺňa nasledovné :

18. Jedným zo základných princípov CSP je kontradiktórnosť konania, vyjadrená v čl. 8 Základných princípov CSP tak, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

19. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strany sporu majú jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť (§ 132, 149 CSP). Tieto povinnosti spočívajú v tom, že žalobca musí jednak tvrdiť konkrétne skutočnosti, ktoré uplatnený nárok odôvodňujú a jednak označiť dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je teda vzájomná väzba. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z toho dôvodu o veci samej muselo byť rozhodnuté v jej neprospech. Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe (ostatných) vykonaných dôkazov. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno medzi stranami v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti sporových strán. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je teda daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

20. V prejednáwanej veci žalobca sa domáhal náhrady škody voči žalovanej, ktorá mu mala byť spôsobená protiprávnym konaním žalovanej, konkrétne tvrdeným odcudzením vecí vo vlastníctve žalobcu.

21. Na žalobcovi bolo dôkazné bremeno, aby preukázal splnenie všetkých základných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ, ktorými sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

22. Žalobca v rozpore s ust. § 132 ods. 1 CSP v žalobe neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a keďže nejde o vadu žaloby, súd nebol povinný vyzvať žalobcu na označenie dôkazov.

23. Hoci žalobca na preukázanie svojich tvrdení žiadne dôkazy neoznačil, žalovaná vo vyjadrení k žalobe účinne poprela skutkové tvrdenia žalobcu, keď uviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach (§ 151 ods. 2 CSP) a zároveň na preukázanie svojich tvrdení označila dôkazy (§ 167 ods. 2 CSP).

24. Súd vyjadrenie žalovanej doručil žalobcovi dňa 5.4.2017 do vlastných rúk a umožnil mu vyjadriť sa v lehote 20 dní, teda žalobca mal možnosť uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré právo však nevyužil, hoci bol súdom poučený, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť (§ 167 ods. 3 CSP).

25. Tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná účinne poprela, sa stali spornými a bolo povinnosťou žalobcu svoje tvrdenia preukázať. Keďže však žalobca sa k vyjadreniu žalovanej už písomne nevyjadril a nezúčastnil sa ani jedného z nariadených pojednávaní, ktoré opakovane žiadal odročiť zo zdravotných dôvodov, odmietol aj výsluch pred dožiadaným súdom a ani písomne neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, správne súd uzavrel, že neuniesol dôkazné bremeno, čo malo za následok zamietnutie jeho žaloby.

26. Nedôvodne preto žalobca vytýka súdu, že nedostatočne zistil skutkový stav, pretože to bol práve žalobca, ktorý bol povinný navrhnuť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Túto svoju povinnosť si počas celého konania, ktoré sa viedlo od 23.1.2017 až do rozhodnutia súdu dňa 14.6.2019, nesplnil a dostal sa tak do dôkaznej núdze.

27. Súd pritom môže vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhnu strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP).

28. Bez návrhu môže vykonať iba dôkazy, ktoré vyplývajú z verejných registrov a zoznamom, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 185 ods. 2 CSP).

29. Pokiaľ teda žalobca sám nepredložil alebo neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, nenáležitá je jeho odvolacia námietka, že súd mal zhromažďovať dôkazy o tom, či došlo ku škodovej udalosti.

30. Povinnosťou žalobcu bolo pritom označiť alebo predložiť dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP).

31. Pokiaľ žalobca predložil dôkazy v odvolacom konaní (fotodokumentácia), odvolací súd na nich nemohol prihliadať, pretože nešlo o žiaden z prípadov podľa ust. § 366 CSP, t.j., že by sa tieto týkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, že by nimi malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo že by ich žalobca bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

32. Túto fotodokumentáciu z roku 2016 nepochybne musel mať žalobca k dispozícii už v čase podania žaloby a neuviedol žiadne prekážky, prečo ju nemohol predložiť skôr.

33. Z vyššie uvedených dôvodov nedôvodné sú odvolacie námietky o nedostatočnom zistení skutkového stavu veci a o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie.

34. K tvrdenému odňatiu práva na spravodlivé súdne konanie tým, že súd rozhodol na pojednávaní bez účasti žalobcu, hoci žalobca požiadal o odročenie tohto pojednávania z vážnych dôvodov odvolací súd uvádza, že súd nariadil vo veci 4 pojednávania (31.1.2018, 26.10.2018, 18.1.2019 a 14.6.2019), z ktorých prvé tri pojednávania boli odročené na žiadosť žalobcu zo zdravotných dôvodov.

35. Žalobca o svojich zdravotných problémoch predkladal lekárske správy, z týchto vyplývali jeho diagnostikované choroby, resp. zdravotné problémy, ale nevyplývali z nich liečebné úkony (procedúry), ktoré by kolidovali s termínmi nariadených pojednávanií a nevyplývala z nich ani nemožnosť vypočítať ho dožiadaným súdom (č.l. 67 až 71 spisu, č.l. 92 až 96 spisu, č.l. 99 až 101 spisu).

36. Pojednávanie dňa 14.6.2010 žiadal odročiť resp. prerušiť konanie na čas nevyhnutný na jeho uzdravenie a rekonvalescenciu, keďže v dohľadnej dobe podstúpi operáciu srdca, na ktorú čaká a ošetrujúci lekár mu neodporúča absolvovať akúkoľvek záťaž. Na preukázanie dôvodov brániacich zúčastniť sa pojednávania však nepredložil žiadne lekárske správy, ktoré by potvrdzovali tú skutočnosť, že jeho zdravotný stav bráni mu zúčastniť sa pojednávania.

37. Zohľadňujúc skutočnosť, že z hľadiska diagnostikovaných zdravotných problémov žalobca musel sa vyhýbať akejkoľvek fyzickej a psychickej záťaži, nebránilo mu to písomne komunikovať so súdom a navrhovať a predkladať dôkazy.

38. Už v súvislosti so zaslaním vyjadrenia žalovanej k žalobe bol žalobca súdom poučený, že vzhľadom na popretie nároku žalovanou má uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť (č.l. 47 spisu). Súdom ho poučil aj podľa § 153 ods. 1,2 CSP o povinnosti uplatniť včas prostriedky procesného útoku s tým, že inak na nich súd nemusí prihliadať.

39. Napriek tomuto poučeniu zostal žalobca v konaní pasívny a v ďalšom už len poukazoval na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý mu bráni v konaní riadne pokračovať.

40. Odvolací súd nespochybňuje ani nezľahčuje vážne zdravotné problémy žalobcu, ktoré vyplývajú z predložených lekárskeho správ, zároveň však uvádza, že CSP takúto prekážku trvalejšieho povahy nepovažuje za dôvod na prerušenie konania a aj za tejto situácie súd musí v konaní pokračovať.

41. V takýchto prípadoch žalobca má možnosť zvoliť si zástupcu (§ 183 ods. 2 CSP).

42. V upovedomení o odročení pojednávania nariadeného na deň 26.10.2018 (v poradí druhé pojednávania po tom, čo prvé pojednávania bolo odročené zo zdravotných dôvodov žalobcu) súd poučil žalobcu o možnostiach odročenia pojednávania podľa § 183 CSP a teda aj o tom, že ak došlo k odročeniu pojednávania zo zdravotných dôvodov žalobcu, možno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby sa na ďalšom pojednávaní dal zastúpiť.

43. Napriek tomuto poučeniu žalobca si zástupcu nezvolil a aj ďalšie pojednávania vytyčené na deň 18.1.2019 žiadal odročiť z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, ktorej žiadosti súd vyhovel a dokonca ďalší termín pojednávania vytyčil až o 5 mesiacov, na deň 14.6.2019 a nezaťažoval žalobcu ani procesnými úkonmi prostredníctvom dožiadaného súdu.

44. V predvolaní na pojednávania na deň 14.6.2019 súd opäť poučil žalobcu podľa § 183 a § 184 ods. 2 CSP o potrebe jeho zastúpenia na pojednávaní, keďže už predchádzajúce pojednávania boli odročené z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu.

45. Na toto pojednávania (dňa 14.6.2019) sa žalobca nedostavil, neustanovil si zástupcu, hoci predvolanie prevzal už dňa 4.4.2019 a 4 dni pred konaním pojednávania požiadal o odročenie zo zdravotných dôvodov. Nepredložil súdu žiaden dôkaz preukazujúci prekážky účasti na pojednávaní. Skutočnosť, že čaká na operáciu srdca, uvádzal už 19.10.2018 (č.l. 92 spisu) a v ospravedlnení zo dňa 10.6.2019 stále uvádzal, že čaká na operáciu srdca.

46. Išlo teda o dlhodobú prekážku na jeho strane, ktorú bol povinný riešiť zastúpením a keďže takto nepostupoval, spôsobil prietahy v konaní.

47. Navyiac od podania žaloby dňa 23.1.2017 do rozhodnutia súdu dňa 14.6.2019 nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a nevyvíjal žiadnu procesnú aktivitu, po podaní žaloby už len žiadal o odročenie pojednávania, prerušenie konania a prikázanie veci zo zdravotných dôvodov.

48. Za tejto situácie nemožno uzavrieť, že by mu bolo postupom súdu odňaté právo na spravodlivý proces.

49. Žalobca mal možnosť po dobu 1 a pol roka trvania súdneho konania uplatňovať svoje procesné práva, či už osobne alebo prostredníctvom zvoleného zástupcu a túto možnosť zmaril sám svojím (ne)konaním, keď so súdom vo veci samej nekomunikoval ani osobne, ani písomne, ani prostredníctvom zvoleného zástupcu. Nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré žalovaná účinne poprela a nereagoval na jej procesnú obranu.

50. Pokiaľ žalobca žiadal o prikázanie veci inému súdu zo zdravotných dôvodov na jeho strane, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 27.3.2018 sp.zn. 5Ndc 4/2018 jeho návrhu nevyhovel s poukazom na skutočnosť, že procesné úkony môžu byť vykonané dožiadaným súdom (§ 104 CSP), ale aj zvolením si zástupcu v spore, ktorý môže byť aj advokát a o jeho ustanovenie po splnení podmienok môže žalobca požiadať aj príslušné Centrum právnej pomoci.

51. Žalobca bol teda opakovane poučovaný o všetkých možnostiach uplatňovania svojich práv na súde aj inak ako osobne a pokiaľ tieto svoje práva nevyužil, nemožno vytykať súdu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom nesprávnym procesným postupom.

52. Z vyššie uvedených dôvodov nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

53. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 387 CSP, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania.

54. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP.

55. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

56. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).